

sationssystemet og satte Kompensations-systemet i Kraft ogsaa overfor England. Nu kan enhver sige sig selv, at er der noget, der maa være betænkeligt set fra et dansk Synspunkt, et det det at sætte en særlig Importregulering i Kraft overfor England, hvis hele Politik overfor os er den aabne Dørs Politik, hvorfor vi har en naturlig Interesse i at bevare denne aabne Dør ved selv at holde Døren aaben til Gengæld.

Det er da ganske uforstaaeligt, hvorfor man begyndte med at lade Kompensations-systemet træde i Kraft ogsaa overfor England. Ondsindede Mennesker vil mene, at det var et Led i Saboteringen; og det virkede, som om der havde været en Saboteringshensigt deri, thi England reagerede og gjorde det saa stærkt, at man ikke mente at kunne modstaa det. I samme Øjeblik man havde bekendtgjort, at man havde ophævet Ordningen overfor England, rejste der sig fra de andre Magters Side Krav paa Grund af Meddelelsen om, at nu var det jo bortfaldet overfor England. Altsaa, det Forhold overfor England blev ganske særlig iøjnefaldende, nu var det uundgaeligt ikke at irødmø, at hele Ordningen havde skiftet Karakter siden dens Fremkomst. Det var derfor efter min Mening dobbelt letsindigt at begynde Ordningen paa en Maade, som man maatte kunne forudse maatte ændres. Og jeg siger: Det var ikke tilladeligt, naar man havde forpligtet sig overfor Partier paa Rigsdagen til ikke at gøre det.

Dette var den første selvfrekaldte Vanskelighed: Man maatte tage Ordningen tilbage overfor England, og i samme Øjeblik fik man selvfølgelig Vanskeligheder fra tysk og czekoslovakisk Side. Hvad sker der saa? Ja, der sker det, at da man saa har Vanskeligheder overfor Czekoslovakiet og Tyskland, gaar man ind i Oktober-Ordningen. Og hvad gaar den ud paa? Den gaar atter ud paa at regulere Importen ogsaa overfor England! Paa ny vender man tilbage til at regulere overfor England, skønt man har set, at man ikke kunde gennemføre det i August. Ganske vist er det en ny Maade, hvorpaa Reguleringen overfor England finder Sted; men det er en Regulering overfor England, som man i August og September har set ikke har kunnet lade sig gøre. Man vender altsaa tilbage til den for derigennem at afvæbne Vanskelighederne overfor Cze-

koslovakiet og Tyskland. Men hvad sker derved? Derved sker, at man til en vis Tid afvæbner Vanskelighederne overfor Czekoslovakiet og Tyskland, men paa ny fremkalder Vanskeligheder overfor England. Jeg maa sige, at naar man selv fremkalder Vanskeligheder paa den Maade overfor Udlandet, er det ikke underligt, at man kan møde her i Rigsdagen og sige, at Ordningen skabte Vanskeligheder.

Men dernæst — og det er ogsaa oplyst gennem, hvad der foreligger — fremkaldte denne Ordning i Oktober atter nogle af de Vanskeligheder, som stammer fra Czekoslovakiet. Thi idet man gik over fra Kompensationsystemet til Kontingentsystemet og fastsatte et bestemt Kvantum Fodtøj, som maatte indføres, viste det sig, at det czekoslovakiske Fodtøj, som man tidligere havde erklæret sig villig til at tage ind under den gamle Ordning, ikke kunde finde Plads i den nye Ordning; og saa maa man begynde at afslaa Indførselen af Varer, som man allerede tidligere havde stillet sig velvilligt overfor. Det siger sig selv, at Czekoslovakiet overfor en saa svingende Holdning i dansk Politik, en saadan besynderlig Given Koncessioner og Tagen tilbage, en saadan Ændring i Systemet, som i eet Øjeblik vendt til en Side og det andet Øjeblik til en anden Side, kan finde rigelig Stof til at berede Vanskeligheder. Atter her er der Tale om en selvfrekaldt Vanskelighed.

Men selvfølgelig, udover de selvfrekaldte Vanskeligheder vil der altid være Vanskeligheder. Det, som Regeringen i August burde have gjort, var at have fastholdt det Standpunkt, som blev tilsagt her i Rigsdagen, kun at regulere overfor de valutausikre eller de valutasvage Lande, kun overfor disse; saa vilde der overhovedet ingen Vanskeligheder være opstaaet mod Vest. De Vanskeligheder, som kunde møde, vilde kun have mødt fra disse Lande; men herfra vilde selvfølgelig Vanskeligheder opstaa, det er ganske klart. Nu siger den højtærede Handelsminister, at Svejts har kunnet gøre dette, men det kunde vi ikke, thi Svejts er uafhængigt, men det er vi ikke. Men jeg vil sige til den højtærede Handelsminister, idet jeg ikke skal gentage, hvad der allerede før er sagt om Svejts' Afhængighed eller Uafhængighed af de omliggende